

19. ПРАВО МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ.

19.1. Поняття, джерела та принципи права міжнародних договорів.

19.2. Сторони в міжнародних договорах.

19.3 Укладення договору.

19.4. Дія та дійсність міжнародного договору.

19.5. Тлумачення міжнародного договору.

19.6. Припинення міжнародних договорів.

1. Парафування – це:

- а) висловлення згоди на обов'язковість міжнародного договору;
- б) форма встановлення автентичності тексту міжнародного договору;
- в) застереження до міжнародного договору;
- г) засіб тлумачення договору.

2. Підписання тексту міжнародного договору ad referendum означає, що:

- а) цей договір в подальшому повинен бути прийнятий на референдумі відповідної держави;
- б) цей договір потребує подальшого затвердження компетентним органом відповідної держави або міжнародної організації;
- в) договір набув чинності відразу після підписання;
- г) договір набув чинності після ратифікації.

3. Ратифікація є обов'язковою стадією:

- а) укладення будь-якого міжнародного договору;
- б) прийняття будь-якої резолюції міжнародної організації;
- в) укладення міжнародного договору за умови попередньої домовленості сторін щодо ратифікації;
- г) укладення будь-якого міжнародного договору за умови його подальшої промульгації.

4. Застереження до міжнародного договору:

- а) виключає або змінює юридичну дію певних положень договору в їх застосуванні до держави, що робить застереження;
- б) декларує політичну позицію держави на міжнародній арені щодо певної проблеми;
- в) застерігає сторони договору про можливість його невиконання в певних випадках;
- г) застерігає сторони договору про юридичні наслідки у випадку невиконання міжнародного договору.

5. Оберіть, який вид тлумачення міжнародного договору має найвищу юридичну силу:

- а) внутрішньодержавне парламентське;
- б) автентичне;
- в) доктринальне;
- г) судове.

6. У разі не реєстрації в Секретаріаті ООН двосторонній міждержавний договір:

- а) набуває чинності, але на нього неможливо посилатися в органах ООН;
- б) у жодному разі не набуває чинності;
- в) набуває чинності, у тому числі з можливістю посилання на нього в ООН;
- г) набуває чинності, але на нього неможливо посилатися в рамках Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ).

7. Держави дотримуються правила альтернату під час:

- а) внутрішньодержавного висловлення згоди на обов'язковість міжнародного договору;
- б) підписання міжнародного договору;
- в) висловлення застережень до міжнародного договору;
- г) реєстрації міжнародного договору у Секретаріаті ООН.

8. Відмова держави від ратифікації міжнародного договору, який був нею раніше підписаний за умови ратифікації:

- а) є порушенням норм міжнародного права;
- б) не є порушенням норм міжнародного права;
- в) є порушенням зобов'язань за відповідним договором;
- г) означає автоматичну зміну способу висловлення згоди на обов'язковість міжнародного договору.

9. Денонсація міжнародного договору можлива лише в разі:

- а) невиконання його положень однією зі сторін;
- б) колізії з нормою *jus cogens*;
- в) якщо сам договір її передбачає;
- г) не реєстрації його у Секретаріаті ООН.

10. Промульгація:

- а) виключає або змінює юридичну дію певних положень договору в їх застосуванні до держави, що здійснює промульгацію;
- б) являє собою внутрішньодержавне опублікування міжнародних договорів;
- в) декларує політичну позицію держави на міжнародній арені щодо певної проблеми;
- г) є різновидом висловлення згоди держави на обов'язковість міжнародного договору.

11. Міжнародний договір є:

- а) головним джерелом міжнародного права;
- б) найбільш поширеним джерелом міжнародного права;
- в) допоміжним джерелом міжнародного права;
- г) не є джерелом міжнародного права.

12. Глава держави:

- а) повинен пред'являти свої повноваження на кожній стадії укладення договору;
- б) повинен пред'являти свої повноваження тільки при підписанні договору;
- в) не повинен пред'являти свої повноваження на будь-якій стадії укладення міжнародного договору у зв'язку зі своїм особливим службовим становищем;
- г) повинен пред'являти свої повноваження тільки при парафуванні тексту договору.

13. Міністр закордонних справ:

- а) повинен пред'являти свої повноваження на кожній стадії укладення договору;
- б) не повинен пред'являти свої повноваження на будь-якій стадії укладення міжнародного договору у зв'язку зі своїм особливим службовим становищем;
- в) повинен пред'являти свої повноваження тільки при підписанні договору;
- г) повинен пред'являти свої повноваження тільки при парафуванні тексту договору.

14. Затвердження міжнародного договору є:

- а) способом встановлення автентичності тексту міжнародного договору;
- б) одним із способів встановлення згоди на обов'язковість міжнародного договору;
- в) обов'язковою стадією укладення будь-якого міжнародного договору;
- г) різновидом промульгації міжнародного договору.

15. Міжнародний договір автоматично припиняє свою дію у разі:

- а) невиконання його положень однією зі сторін;
- б) колізії з нормою *jus cogens*;
- в) підкупу представника держави, який поставив свій підпис під текстом цього договору;
- г) колізії із новими політичними домовленостями відповідних сторін.

16. Укладення міжнародних договорів в усній формі регулюється:

- а) Віденською конвенцією про право міжнародних договорів 1969 р.;
- б) Віденською конвенцією про право міжнародних договорів між державами і міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями 1986 р.;
- в) Конвенцією про правонаступництво держав щодо міжнародних договорів 1992 р.;
- г) міжнародним звичаєвим правом.

17. Депозитарій це:

- а) представник держави, делегований на розробку тексту договору;
- б) представник держави, делегований на підписання тексту договору;
- в) спеціально створений орган, що перевіряє повноваження на укладення міжнародних договорів;
- г) одна або декілька держав, міжнародна організація або головна виконавча службова особа організації якій доручено зберігати автентичний текст міжнародного договору та здійснювати інші функції передбачені Віденською Конвенцією про право міжнародних договорів 1969 року.

18. *Rebus sic stantibus* означає:

- а) припинення дії міжнародного договору у випадку докорінної зміни обставин;
- б) принцип сумлінного дотримання міжнародного договору;
- в) складність тексту міжнародного договору;
- г) денонсацію міжнародного договору.

19. Якщо договір не передбачає інше, застереження вважається прийнятим державою, якщо вона не висловить заперечень проти нього, упродовж:

- а) 1 місяця;
- б) 6 місяців;
- в) 1 року;

г) будь-коли.

20. Застереження до міжнародного договору можуть бути заявлені:

- а) на стадії договірної ініціативи;
- б) на стадії з'ясування повноважень;
- в) на стадії висловлення згоди на обов'язковість міжнародного договору;
- г) у будь-який час.

21. Автентичність міжнародного договору означає:

- а) остаточність його редакції;
- б) офіційне опублікування міжнародного договору;
- в) офіційну реєстрацію міжнародного договору;
- г) багатомовність міжнародного договору.

22. Спосіб тлумачення міжнародного договору з урахуванням мети та цілі:

- а) словесне;
- б) логічне;
- в) телеологічне;
- г) історичне.

23. Продовження терміну дії міжнародного договору за погодженням сторін:

- а) пролонгація;
- б) промульгація;
- в) імплементація;
- г) денонсація.

24. За сферою дії міжнародні договори поділяються на:

- а) правові і контракти;
- б) відкриті, напіввідкриті, закриті;
- в) універсальні, регіональні, партикулярні;
- г) правомірні, протиправні.

25. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 1969 р. регулює порядок укладення договорів:

- а) виключно між державами;
- б) між державами і міжнародними організаціями;
- в) між міжнародними організаціями;

г) між усіма суб'єктами міжнародного права, що мають міжнародну договірну правоздатність.

26. Посилання на положення національного законодавства як підставу невиконання міжнародного договору за Віденською конвенцією про право міжнародних договорів:

- а) повністю заборонено;
- б) допускається, якщо це передбачено національним законодавством;
- в) допускається, якщо міжнародний договір не відповідає конституції держави;
- г) допускається лише у разі порушення порядку укладання договору державою, якщо таке порушення було явним для інших його учасників та стосувалося норм національного права особливо важливого значення.

27. Зміни і доповнення до міжнародного договору за взаємною згодою сторін після його прийняття в праві міжнародних договорів іменуються:

- а) застереженнями;
- б) поправками;
- в) заявами;
- г) запереченнями.

28. Тимчасове застосування міжнародного договору:

- а) не передбачено Віденською Конвенцією про право міжнародних договорів, а практика тимчасовий вступ в силу використовується державами на власний розсуд;
- б) дана практика заборонена в міжнародному праві, оскільки підриває принцип *pacta sunt servanda*, у зв'язку із зловживанням державами виконання договірних зобов'язань;
- в) дана практика передбачена Віденською Конвенцією, але багато держав здійснили застереження до статті, у зв'язку з заборонаю конституцій брати на себе зобов'язання за договорами на які країна не дала обов'язкової згоди;
- г) дана практика передбачена Віденською Конвенцією тільки щодо договорів, що стосуються прав людини.

29. Помилка як підстава недійсності міжнародного договору означає:

- а) неправильне формулювання тексту договору після встановлення його автентичності;
- б) що розробку, прийняття та укладення міжнародного договору здійснювала особа, що не мала не це повноважень;

- в) що вона стосується факту бо ситуації, які на думку держави існували при укладенні міжнародного договору і представляли собою істотну умову для згоди на обов'язковість;
- г) що держава надала згоду на обов'язковість міжнародного договору, який згодом, конституційним судом, був визнаним таким, що не відповідає Конституції країни.

30. Міжнародний договір щодо третіх держав:

- а) в жодному разі не породжує жодних зобов'язань для них;
- б) не породжує міжнародних зобов'язань, проте породжує права для них;
- в) може створювати міжнародні зобов'язання, якщо він стосується питань захисту прав людини;
- г) може створювати міжнародні зобов'язання, якщо він стосується питань роззброєння.